

116

Besluit van 23 februari 1978, houdende vaststelling van het Aërosolenbesluit (Warenwet)

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 22 september 1977, DG Vgz/VA, nr. 169586, en van Onze Ministers van Landbouw en Visserij en van Economische Zaken;

Overwegende, dat regelen moeten worden gesteld ter uitvoering van de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 20 mei 1975 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende aërosols, nr. 75/324/EEG (Pb. E.G. L 147);

Gelet op de artikelen 1, onder 1°, 14, 14a, 16 en 16a, van de Warenwet (Stb. 1935, 793);

Gezien het advies van de Adviescommissie Warenwet van 7 juni 1977, nr. 12654/04;

De Raad van State gehoord (advies van 19 oktober 1977, nr. 21);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne van 6 februari 1978, DG Vgz/VA, nr. 169995, van Onze Minister van Landbouw en Visserij en van de Staatssecretaris van Economische Zaken, Th. M. Hazekamp;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. aërosol: een eenheid bestaande uit een éénmaal te gebruiken houder van metaal, glas of kunststof die een samengeperst, vloeibaar gemaakt of onder druk opgelost gas bevat, al dan niet tezamen met een vloeistof, pasta of poeder, en die is voorzien van een uitlaatinrichting met behulp waarvan de vulling naar buiten kan treden in de vorm van vaste of vloeibare, in een gas zwevende deeltjes dan wel als schuim, vloeistof, pasta of poeder;
- b. recipiënt: houder van metaal, glas of kunststof, die ervoor bestemd is om deel uit te maken van een aërosol;
- c. druk: de inwendige druk, uitgedrukt in bar (relatieve druk);
- d. beproevingsdruk: de druk waaraan een recipiënt kan worden onderworpen gedurende 25 seconden zonder dat er een lek ontstaat of, voor zover het betreft recipiënten van metaal of kunststof, zonder dat zichtbare en blijvende vervormingen ontstaan;
- e. barstdruk: de kleinste druk die in een recipiënt een opening of scheur veroorzaakt;
- f. totale capaciteit: het volume van een houder van een aërosol of van een recipiënt, gevuld tot aan de rand van de opening, uitgedrukt in milliliters;

- g. nettocapaciteit: het volume van een houder van een aerosol, gevuld tot aan de uitlaatinrichting, uitgedrukt in milliliters;
- h. volume van de vloeibare fase: het volume dat in een afgevulde houder van een aerosol wordt ingenomen door de niet-gasvormige fasen;
- i. ontvlambare stoffen:
 - 1°. gassen die bij normale druk met lucht ontvlambaar zijn,
 - 2°. vloeibare stoffen en preparaten met het vlampunt van ten hoogste 100°C.

Artikel 2

Dit besluit is niet van toepassing op:

- 1°. aerosolen waarvan de houder een totale capaciteit heeft van minder dan 50 ml;
- 2°. recipiënten met een totale capaciteit van minder dan 50 ml.

Artikel 3

Een aerosol moet:

- a. zodanig zijn voor wat betreft
 - 1°. de aard, samenstelling, eigenschappen van het materiaal, de totale capaciteit en de nettocapaciteit,
 - 2°. het volume van de vloeibare fase en de gasvulling,
- b. voor wat betreft de druk op zodanige wijze zijn afgevuld,
- c. in een zodanige uitwendige staat verkeren,
- d. zijn voorzien van een zodanige uitlaatinrichting, dat bij normaal gebruik en bij opslag en vervoer onder normale omstandigheden geen gevaar van scheuren, uiteenspringen, beschadiging of spontane opening bestaat.

Artikel 4

Een recipiënt moet:

- a. zodanig zijn voor wat betreft de aard, samenstelling, eigenschappen van het materiaal en de totale capaciteit,
- b. in een zodanige uitwendige staat verkeren,
- c. een zodanige beproevingsdruk en barstdruk kunnen doorstaan, dat de aerosol waarvan hij deel zal uitmaken voldoet aan de eisen, gesteld bij of krachtens artikel 3, onder a, 1°, en c.

Artikel 5

Onze Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, van Landbouw en Visserij en van Economische Zaken tezamen kunnen omtrent de in de artikelen 3 en 4 gestelde eisen nadere regelen stellen.

Artikel 6

1. Op een aerosol of op een daarop bevestigd etiket moet een aanduiding zijn aangebracht, aangevende

- a. de naam en het adres of het gedeponeerde merk van de fabrikant of de importeur, die de aerosol binnen het grondgebied, waarop het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap van toepassing is, in de handel brengt of heeft gebracht met dien verstande, dat voor een aerosol, die in opdracht van een in vorenbedoeld gebied gevestigde verkoper door een ander is vervaardigd, in plaats van vorenbedoelde aanduiding de naam en het adres of handelsmerk van die verkoper mag zijn aangegeven;
- b. het volume van de vloeibare fase uitgedrukt in eenheden van volume, vergezeld van een omgekeerde epsilon «3»;
- c. gegevens in code aan de hand waarvan de vulpartij kan worden geïdentificeerd.

2. Voorts moet op een aërosol of op een daarop bevestigd etiket een aanduiding zijn aangebracht, luidende: «Houder onder druk. Beschermen tegen de zon en niet blootstellen aan een hogere temperatuur dan 50°C. Ook na gebruik niet doorboren of verbranden».

3. Op een aërosol, bestemd om anders dan in de richting van een vlam of een gloeiend voorwerp te worden gebruikt, of op het etiket dat op een zodanige aërosol is bevestigd, moet bovendien zijn aangebracht een aanduiding, luidende: «Niet spuiten in de richting van een vlam of een gloeiend voorwerp».

4. Op een aërosol, waarvan de houder meer dan 250 gram ontvlambare stoffen bevat of waarvan de vulling van de houder voor meer dan 45 gewichtsprocenten uit ontvlambare stoffen bestaat, of op het etiket dat op een zodanige aërosol is bevestigd, moet tevens zijn aangebracht de aanduiding: «Brandbaar» of het symbool van een vlam.

5. In afwijking van het eerste tot en met vierde lid mogen de in die leden bedoelde aanduidingen zijn aangebracht op een aan de aërosol gehechte label, indien de houder van de aërosol een totale capaciteit heeft van 150 ml of minder.

6. Indien een aërosol zich bevindt in een verpakking, bestemd of geschikt om met de inhoud aan de verbruiker te worden afgeleverd, moeten de in het eerste tot en met vierde lid bedoelde aanduidingen tevens op de verpakking zijn aangebracht.

7. De in de voorgaande leden bedoelde aanduidingen moeten:

- a. duidelijk zichtbaar, gemakkelijk leesbaar en onuitwisbaar zijn aangebracht;
- b. in de Nederlandse taal zijn gesteld.

Artikel 7

Aanduidingen in woord of beeld, die doordat ze onjuist of onvolledig zijn of een onjuiste indruk wekken, misleidend zijn met betrekking tot de aard, samenstelling, de wijze van vervaardiging, het gebruik, het volume van de vloeibare fase, de totale capaciteit of de nettocapaciteit van aërosolen of die verward kunnen worden met het teken dat de omgekeerde epsilon weergeeft, mogen op of bij aërosolen dan wel de verpakking daarvan, op de etiketten, bevestigd op aërosolen, of op de labels, gehecht aan aërosolen, niet worden gebezigd.

Artikel 8

De artikelen 6 en 7 zijn niet van toepassing op aërosolen waarop de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 (Stb. 288) van toepassing is.

Artikel 9

Voor de beoordeling of een aërosol of een recipiënt voldoet aan het bij of krachtens dit besluit bepaalde moet worden gebruik gemaakt van de terzake door Onze Ministers van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, van Landbouw en Visserij en van Economische Zaken tezamen vastgestelde onderzoeksmethoden.

Artikel 10

De krachtens de artikelen 5 en 9 gestelde regelen worden in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

Artikel 11

Aan het bepaalde in het besluit van 26 maart 1921 (Stb. 638)¹ tot aanwijzing van artikelen als «waren» in de zin van de Warenwet (Stb. 1935, 793) wordt toegevoegd:

«19° aërosolen en houders, die ervoor bestemd zijn om deel uit te maken van een aërosol.».

Artikel 12

Artikel 9 van het Cosmeticabesluit (Warenwet)(Stb. 1968, 615)² wordt gewijzigd als volgt:

- Aan het einde van het bepaalde in het eerste lid, onder b, wordt de puntkomma vervangen door een punt.
- Het bepaalde onder c vervalt.
- Het tweede lid wordt vernummerd tot derde lid.
- Na het eerste lid wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende:
«2. Het vorige lid geldt niet ten aanzien van de in dat lid bedoelde waren, aanwezig in aërosolen.».

Artikel 13

Artikel 10 van het Wasmiddelenbesluit (Warenwet) 1976 (Stb. 1977, 41) wordt gewijzigd als volgt:

- In het derde lid wordt in plaats van »,bij vloeibare of dikvloeibare waren in milliliters (ml), centiliter (cl) of liter (l) en bij aërosolen in gram (g) of kilogram (kg) zowel als in milliliter (ml), centiliter (cl) of liter (l)» gelezen: «en bij vloeibare of dikvloeibare waren in milliliter (ml), centiliter (cl) of liter (l)».
- Na het derde lid wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:
«4. Het vorige lid geldt niet ten aanzien van de in dat lid bedoelde waren, aanwezig in aërosolen.».

Artikel 14

1. Dit besluit kan worden aangehaald als Aërosolenbesluit (Warenwet).
2. Het treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 23 februari 1978

Juliana

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar

De Minister van Landbouw en Visserij,
Van der Stee

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Th. Hazekamp

Uitgegeven de drieëntwintigste maart 1978

De Minister van Justitie a.i.,
H. Wiegel

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 28 augustus 1975, Stb. 517.

² Gewijzigd bij Koninklijk besluit van 19 oktober 1976 (Stb. 612).

NOTA VAN TOELICHTING

Bijgaand ontwerp-Aërosolenbesluit (Warenwet) strekt tot uitvoering van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 20 mei 1975 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende aërosols, nr. 75/324/EEG (gepubliceerd in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 147, gedateerd 9 juni 1975). De in het onderhavige ontwerp-besluit gegeven voorschriften beogen dienovereenkomstig te voorkomen, dat aërosolen gevaar opleveren voor de veiligheid van degenen die ermee omgaan.

Met het oog op hetzelfde belang ligt het in het voornemen op den duur ook nog eisen met betrekking tot de samenstelling van de vulling van de aërosolen in het besluit op te nemen.

In dit verband is van belang, dat op basis van de Wet inzake de Luchtverontreiniging een «Besluit chloorfluorkoolwaterstoffen in spuitbussen» in voorbereiding is; een ontwerp-besluit is daartoe in de Nederlandse Staatscourant van 14 juni 1977 gepubliceerd. Anders dan het onderhavige besluit heeft het Besluit chloorfluorkoolwaterstoffen in spuitbussen betrekking op de in spuitbussen (aërosolen) gebruikte gassen die een vermindering van ozon in de stratosfeer kunnen veroorzaken, waardoor nadelige gevolgen voor het milieu en voor de gezondheid van de mens kunnen ontstaan. Met het oog daarop wordt in dat ontwerp het aanbrengen van een waarschuwing op de verpakking van bepaalde chloorfluorkoolwaterstoffen bevattende spuitbussen voorgesteld.

Artikel 2 van het onderhavige ontwerp-besluit bepaalt, overeenkomstig de EEG-richtlijn, dat de regeling niet van toepassing is op aërosolen en recipiënten met een geringe capaciteit.

De in de artikelen 3 en 4 voorgeschreven eisen en de onderzoekingsmethoden worden ingevolge de artikelen 5 en 9 bij ministeriële beschikking concreetiseerd. De desbetreffende beschikkingen zullen ingevolge artikel 10 in de Nederlandse Staatscourant worden bekend gemaakt.

De artikelen 6 en 7 bevatten etiketteringsvoorschriften.

Aangezien in de praktijk de door de EEG-richtlijn verplicht gestelde aanduiding van zowel «nettogewichtsinhoud» als van «nettovolume» voor de fabrikanten van aërosolen op grote technische moeilijkheden stuit, voor zover het de aanduiding van het gewicht betreft, is in EEG-verband besloten de aanduiding van de hoeveelheid te beperken tot de hoeveelheid, uitgedrukt in eenheden van volume; een wijziging van de richtlijn wordt met het oog daarop in EEG-verband voorbereid. Het vorenstaande is voor de ondergetekenden aanleiding in het ontwerp-besluit de verplichte hoeveelheidsaanduiding te beperken tot de aanduiding uitgedrukt in eenheden van volume. Met betrekking tot de in de EEG-richtlijn opgenomen term «nettovolume» is in het kader van de EEG geconcludeerd, dat hiermede is bedoeld het volume dat in een afgevlude houder van een aërosol wordt ingenomen door de niet gasvormige fasen – in artikel 1, onder h, van het ontwerp-besluit genoemd het volume van de vloeibare fase overeenkomstig de EEG-richtlijn. In verband hiermede is in het etiketteringsvoorschrift van artikel 6, eerste lid, onder b, laatstbedoelde term opgenomen.

Voorts zijn in artikel 8 de in de artikelen 6 en 7 bedoelde etiketteringsvoorschriften niet van toepassing verklaard op aërosolen waarop de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 (Stb. 288) van toepassing is. Deze voorschriften worden bij de uitvoering van de Bestrijdingsmiddelenwet gerealiseerd.

Ingevolge de bepaling in artikel 11, waarbij het Besluit van 26 maart 1921 (Stb. 638) tot aanwijzing van artikelen als «waren» in de zin van de Warenwet wordt aangevuld, worden aërosolen en houders, die ervoor bestemd zijn om deel uit te maken van een aërosol, onder de werking van de Warenwet gebracht.

De artikelen 12 en 13 beogen het Cosmeticabesluit (Warenwet) en het Wasmiddelenbesluit (Warenwet) 1976 aan het Aërosolenbesluit (Warenwet) aan te passen.

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
L. Ginjaar

De Minister van Landbouw en Visserij,
Van der Stee

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Th. M. Hazekamp